

Historia "Żelaznej Dziewicy", czyli kilka słów o Iron Maiden

Wpisany przez Jakub Balawejder

środa, 06 lutego 2013 20:33 - Poprawiony środa, 10 kwietnia 2013 17:01

Iron Maiden jest zespołem heavy metalowym (na początku kariery określany mianem heavy rockowego - stwierdzenie, iż pierwsze dwie płyty Iron Maiden mają punkowe brzmienie, jest błędne i mylące), jednym z najwybitniejszych w historii tego gatunku muzycznego. Iron Maiden wyrosło ze wcześniejszych doświadczeń zespołów hardrockowych i metalowych (Black Sabbath, Deep Purple, Judas Priest, Led Zeppelin, Thin Lizzy, UFO, Motorhead). Grali szybciej, ciężiej i melodyjniej niż poprzednicy. Założycielem grupy jest basista zespołu, Steve Harris (znany też jako 'Arry). Nazwa zespołu oznacza średniowieczne narzędzie tortur - Żelazną Dziewicę, która bardzo Steve'owi Harris'owi pasowała, albowiem chciał stworzyć agresywny band heavyrockowy. Grali na początku w klubach i pubach, urywali się nawet z pracy, by objechać wspólnie kluby w północnej Anglii. Oczywiście skład zespołu ulegał ciągłym zmianom, o czym nastąpi trochę później.

Piosenki Iron Maiden stanowią bardzo zróżnicowaną bazę tematyczną tekstów. Część z nich zawiera w sobie tematykę historyczną („The Trooper”, „Where Eagles Dare”, „Paschendale”, „Aces High”, „Invaders”), inne nawiązują do literatury bądź filmu („Prisoner”, „The Loneliness of the Long Distance Runner”, „To Tame a Land”, „Phantom of the Opera”, „The Wicker Man”, „Rime of the Ancient Mariner”), są opisami przeżyć członków zespołu oraz ich historii („Charlotte the Harlot”, „22 Accia Avenue”, „Deja Vu”, „Infinite Dreams”, „Wasting Love”, „The Sign of the Cross”).

Najwięcej tekstów napisał Steve Harris, tuż za nim znajduje się Bruce Dickinson (wokalista w latach 1981- 1993 oraz 1999- do teraz). Ironi niekiedy podnoszą w swych piosenkach tematy trudne, stanowiące rodzaj refleksji nad przemijaniem oraz sensem życia („Blood Brothers”, „Brave New World”, „The Legacy”, „Reincarnation of Benjamin Beerg”, „Mother of Mercy”).

Kompozycje utworów przez lata 1979- 1982 tworzył głównie Steve Harris. Potem jednak do głosu zaczęli dochodzić pozostali członkowie zespołu (w dużej mierze Adrian Smith i Dave Murray, obaj gitarzyści). Piosenki Iron Maiden są niezwykle melodyczne i rytmiczne. Duża w tym zasługa perkusisty, Nick'iego McBrain'a, który w zespole pojawił się dopiero w 1983 roku. Lecz nie tylko samą perkusją zespół żyje - czymże byłby zespół heavymetalowy bez odpowiednich gitarzystów. Dave Murray i Adrian Smith tworzą jeden z najbardziej rozpoznawalnych duetów gitarowych na świecie. Ich gra na scenie przypomina niekiedy walkę pomiędzy dwoma różnymi światami- Dave gra szybkie solówki, gdy Adrian koncentruje się bardziej na melodii (Adrian zaczął grać na gitarze później od Dave'a). Na płytach brzmi to rewelacyjnie, a na żywo jeszcze lepiej. Niestety, po 1988 roku (po wydaniu płyty „Seventh son of the seventh son”) Adrian Smith opuszcza zespół. Zastępuje go Janick Gers, który wprowadza nieco świeżości oraz pozytywnej energii do zespołu. Dave Murray dogaduje się z Janickiem

Historia "Żelaznej Dziewicy", czyli kilka słów o Iron Maiden

Wpisany przez Jakub Balawejder

środa, 06 lutego 2013 20:33 - Poprawiony środa, 10 kwietnia 2013 17:01

Gersem na scenie i równie dobrze gra mu się piosenki, co poprzednio z Adrianem Smithem, który wraca razem z Bruce Dickinsonem w 1999 roku. Po wydaniu płyty „A Matter of Life and Death” widać pójście Maidenów w kierunku bardziej progressive (założkiem tego była płyta „Seventh son of the seventh son”), lecz nie rezygnuje ze swojej melodyjności, łatwo wpadających w ucho refrenów, potężnego brzmienia gitar, zmienności metrum (czyli to, co Steve Harris lubi najbardziej) oraz obszerności tekstów.

Najsławniejszą płytą Iron Maiden pozostaje „The Number of the Beast” z roku 1982. Ów album zawiera w sobie brzmienie inne, niż pierwsze dwie płyty Ironów- jest dojrzalsze i bardziej heavymetalowe. Wszystko się też zmieniło za sprawą nowego wokalisty- Paula Di'Anno zastąpił Bruce Dickinson. Jego potężny i wysoki głos pozwolił zespołowi rozwinąć skrzydła oraz wnieść się na szczyty brytyjskich list przebojów. To z tego albumu pochodzą takie smaczki jak „Hallowed Be Thy Name” czy „Children of the Damned”. Płyta „Piece of Mind” powtórzyła sukces poprzedniczki, a najbardziej wyróżniającymi się utworami były „Where Eagles Dare”, „Flight of Icarus” i „The Trooper”. Najlepszą płytą pozostaje jednak „Powerslave”(1984 rok)- piosenki z tej płyty (poza wciśniętym na siłę instrumentalnym Losfer Words- Big 'Orra) to istny majstersztyk, a „Rime of the Ancient Mariner” jest istnym popisem kompozytorskim Steve'a Harris'a. Po 1986 roku Ironi wprowadzają syntezatory gitarowe, które zmieniają brzmienie gitar. Słychać to bardzo dobrze na płycie „Somewhere in Time”, a potem na „Seventh son of the seventh son” z 1988 roku. Na tym albumie kończą się Złote Lata Iron Maiden, a wraz z tym całego heavy metalu. Następne albumy („No Prayer for Dying” z 1990 i „Fear of the Dark”z 1992) nie są w stanie powtórzyć sukcesu poprzedniczek, ale zdobywają sobie kolejne rzesze fanów i wielbicieli. Największym sukcesem cieszy się do dziś piosenka „Fear of the Dark”, która jest stałym elementem koncertów Maidenów.

Niestety, w 1993 roku zespół opuszcza Bruce Dickinson. Za przyczynę podał, iż muzyka Maidenów się zestarzała i nie ma szans istnienia wobec tak prężnie rozwijającej się ówczesnie scenie grungowej. Lata 1993- 1999 były latami istnych niepowodzeń zespołu. Zmiana wokalisty wpłynęła bardzo niekorzystnie na nastroje w zespole. Płyty *X Factor* i *Virtual XI* sprzedawały się w małych nakładach, na koncerty przestali przychodzić ludzie. Na szczęście powrót Dickinsona i Smitha oznaczał lepszy obrót spraw. Wydany w 2000 roku

Brave New World

odniósł ogromny sukces i przywrócił Ironów do łask. Ponownie rozpoczęto koncertowanie na wysoką skalę, czego najlepszym przykładem jest koncert w Rio (znany jako

Rock in Rio

wydany na DVD) z 2001 roku. Piosenki z

Brave New World

miały wszystko to, co w Ironach było najlepsze.

W 2003 roku pojawiła się równie dobra płyta *Dance of Death*. Trzy lata później ukazuje się *A*

Historia "Żelaznej Dziewicy", czyli kilka słów o Iron Maiden

Wpisany przez Jakub Balawejder

środa, 06 lutego 2013 20:33 - Poprawiony środa, 10 kwietnia 2013 17:01

Matter of Life and Death

, a w 2010-

The Final Frontier

, najdłuższa płyta w całej karierze Maidenów oraz najbardziej progresywna.

Iron Maiden, pomimo tak wielu zmian w składzie, nie utraciło swego brzmienia, a wręcz je wzbogaciło i nieco zmodernizowało, dzięki czemu ich gra się nie zestarzała.

Najlepsze piosenki Iron Maiden (według autora artykułu):

1. Rime of the Ancient Mariner

2. The Legacy

3. The Trooper

4. The Number of the Beast

5. Back in the Village

6. Phantom of the Opera

7. Fear of the Dark

8. Aces High

Historia "Żelaznej Dziewicy", czyli kilka słów o Iron Maiden

Wpisany przez Jakub Balawejder

środa, 06 lutego 2013 20:33 - Poprawiony środa, 10 kwietnia 2013 17:01

9. Wretchchild

10. Isle of Avalon

11. Powerslave

12. The Fugitive

13. Hallowed Be Thy Name

14. Caught Somewhere in Time

15. Dream of Mirrors

Ciekawostki:

1. Piosenka *The Number of the Beast* nie opowiada wychwalaniu diabła, lecz mówi o snach Steve'a Harrisa.

2. W filmie *Przed egzekucją* Sean Penn, grający skazanego na śmierć mordercę, ma na ramieniu tatuaż *Piece of Mind*. Tym samym dostajemy dowód, że prawdziwy szaleniec musi słuchać heavy metalu.

Historia "Żelaznej Dziewicy", czyli kilka słów o Iron Maiden

Wpisany przez Jakub Balawejder

środa, 06 lutego 2013 20:33 - Poprawiony środa, 10 kwietnia 2013 17:01

3. Pierwsza gitara basowa Steve'a Harris'a kosztowała 40 funtów

4. Dave Murray, ze względu na swoją pyzatą twarz, nazywany był Moonface

5. Piosenkę *Moonchild*, otwierającą album *Seventh Son of the Seventh son*, nagrano już za pierwszym podejściem

6. Ksywka Bruce'a *Air Raid Siren* (syrena przeciwlotnicza) ma związek z brzmieniem jego głosu, a po raz pierwszy pojawiła się, gdy Bruce- jeszcze jako członek grupy Samson- podczas koncertu w Chelsea krzyknął tak głośno, że aż pękła duża szklana kula

7. Steve Harris jest zagorzałym fanem drużyny piłkarskiej West Ham United.

8. Najlepsza trasa koncertowa Iron Maiden *Live After Death* trwała 13 miesięcy i była najdłuższą trasą zespołu. Zagrali wtedy 220 koncertów w 25 krajach. Wspomagało ich przy tym sześć ogromnych ciężarówek i pięć autobusów oraz 700 reflektorów.

Dyskografia zespołu:

1. Iron Maiden (1980)

2. Killers (1981)

Historia "Żelaznej Dziewicy", czyli kilka słów o Iron Maiden

Wpisany przez Jakub Balawejder

środa, 06 lutego 2013 20:33 - Poprawiony środa, 10 kwietnia 2013 17:01

3. The Number of the Beast (1982)

4. Piece of Mind (1983)

5. Powerslave (1984)

6. Somewhere in Time (1986)

7. Seventh Son of the Seventh Son (1988)

8. No prayer for dying (1990)

9. Fear of the dark (1992)

10. X Factor (1995)

11. Virtual XI (1998)

12. Brave New World (2000)

13. Dance of Death (2003)

14. A Matter of Life and Death (2006)

Historia "Żelaznej Dziewicy", czyli kilka słów o Iron Maiden

Wpisany przez Jakub Balawejder

środa, 06 lutego 2013 20:33 - Poprawiony środa, 10 kwietnia 2013 17:01

15. The Final Frontier (2010)

Oficjalny skład zespołu:

1. Bruce Dickinson- wokalist (1981- 1993; >1999)
2. Steve Harris- gitara basowa (>1976)
3. Dave Murray- gitara elektryczna (>1976)
4. Adrian Smith- gitara elektryczna (1980- 1988; >1999)
5. Janick Gers- gitara elektryczna (>1989)
6. Nicko McBrain- perkusja (>1983)